

Nehézség akad; — de a küzdőkre a kivívott szabadság napja süt. Kína megindult a „tízezer mérföldes úton“ — a béke útján; a mi utunkon — a Szovjet-unió és a népi demokráciák nyomában.

K. Gy.

AGNES SMEDLY: Kína visszaüt.

Szikra, Budapest, 1950. 274 oldal.

Agnés Smedly, a könyv írója hosszú időt töltött Kínában és résztvett a kínai Vörös Hadsereg (8. hadsereg) legnehezebb időszakának valamennyi fontos harci cselekményében.

A könyv végigvezet bennünket, levelek és háborús naplórészletek formájában, Kína történelmének egyik leghősiesebb és legérdekesebb fejezetén.

1937. őszén Csang-Kai-Sek a népi tömegek nyomására kénytelen egy időre megszüntetni a kommunisták elleni harcot, elfogadja a Kommunisták Párt felhívását és színlag résztvesz a japánok elleni harcban. A kínai Vörös Hadsereg (8. hadsereg) az imperialista japán támadók ellen az északnyugati fronton felveszi a hősiességet. A japán betolakodók Mandzsuriából Suijan és Kaha tartományokba betörve éket akarnak verni Kína és a Szovjetunió közé, hogy ott egy biztonsági övezetet létesítsenek. A kínai nép hősiessége, kitartása, a kommunista hadvezetés fölénye azonban a támadóknak súlyos veszteségeket okoz és a japán agresszorok „villámháborús“ terve teljesen csődöt mond.

A könyvből azonban nem csak a hős kínai katonákat és partizánokat ismerjük meg, hanem a kínai népet is, melynek legjobb fiait küzdenek a Vörös Hadsereg soraiban. Látnuk azt, hogy a kínai népi felszabadító háborúnak ebben a szakaszában szintén a Kommunisták Párt vezeti és irányítja a harcot és a kommunisták önfeláldozó, fáradságot nem ismerő munkája, törhetetlen akarateréje viszi dicsőségről dicsőségre a kínai Vörös Hadsereg zászlaját a fasiszta japán támadók ellen.

R. Jouvenel:

TITO, AZ ÁRULÓK MARSALLJA

Szikra, Budapest, 1950. 171 o.

A szerző könyvében érdekfeszítő leírás keretében bemutatja az olvasónak a titóizmus lényegét és végigvezet a gaz árulások egész sorozatán, mellyel Tito és aljas bandája a Szovjetuniót és a népi demokratikus országokat angol—amerikai imperialista gazdái parancsára hátba akarta támadni.

A könyvből megismerjük, hogy milyen eszközökkel dolgoztak az imperialisták

bérencei. A Rajkok, Kosztovok és összeesküvő társaik bűnpereiből kiragadott részleteken keresztül az író világos fényt vet az összeesküvők aljas szándékaira, mely szerint ezek Titónak és klikkjének az amerikai kémszolgálatlaltal közösen kidolgozott terve szerint jártak el. A cél és szándék egy volt, az amerikai imperializmusnak a népi demokrácia országai és a Szovjetunió elleni háborús terveinek kiszolgálása. Titóékat az amerikai és angol kémszervezetek még a Hitler elleni háború idején vásárolták meg, hogy megakadályozzák Délkelet-Európa népeinek nemzeti és szocialista felszabadítását, hogy elszigeteljék a Szovjetuniót, hogy előkészítsék a harmadik világháborút.

Megismerhetjük Titó egyéniségét és láthatjuk azt, hogy Hitler és Tito szembeszökően hasonlítanak egymáshoz. A terrornak és a belső elnyomásnak azonos módszereit használják. Miként Hitler esetében történt, éppen úgy Titónak is szüksége van a háborúra, mert számára is csak ez az egyetlen eszköz arra, hogy meghosszabbítsa a rendszer életét.

Az író munkájában a titóizmussal kapcsolatban megállapítja, hogy a trockizmus és a titóizmus csupán különböző elnevezése a munkásosztály egységének megbontására irányuló kísérletnek, és a titóizmust az imperialista Egyesült Államoknak az az örült vágya hozta létre, hogy a szovjetellenes háború útjára lépjen. De a nép ellenségei, az imperialisták hiába folyamodnak ehhez a fegyverhez. Minden kísérletük megbukott, mert a munkásosztály sorsa nem alakul néhány becsvágyó, de ugyanekkor szorgai alázatosságú áruló kénye-kedve szerint. Tito nem a munkásosztályban talált cinkosokat, hanem a hasonzorúek között: a trockisták, az ellenség ügynökei, a képmutató nagyburzsoázia képviselői és a rendőrségi besúgók között.

Végso következtetésként a szerző leszögezi, hogy az amerikai imperializmus minden erejével küzd végso pusztulása ellen és az egyedüli kivezető utat csakis egy harmadik világháború kirombantásában látja. De ma már nem a kapitalizmus írja a történelmet, hanem a dolgozók milliói irányítják saját sorsukat és az ő nyomásukra és irányításukkal alakulnak az események. Éppúgy, mint a Szovjetunió, a népi demokratikus államok és az új Kína népei, Franciaország, Olaszország és a többi nyugati államok népei sem hagyják magukat eltéríteni a békéért folytatott küzdelem útjáról és nem tűrik, hogy megfélemlítsék és behódolásra kényszerítsék őket.

Sz. P.